

ANALIZA SWOT A SECTORULUI OVIN ÎN ROMÂNIA

Conf.dr. Raducuta Ion

USAMV Bucuresti

Scopul acestei analize SWOT a sectorului ovin din țara noastră este de a identifica punctele tari, punctele slabe, amenințările și oportunitățile acestuia, în actuala conjunctură socio-economică la nivel național și european, pentru a constata în ce măsură este oportună creșterea ovinelor în țara noastră.

Analiza SWOT

Puncte tari

1. Condițiile geografice ale României sunt favorabile creșterii ovinelor. Două treimi din relief este alcătuit din dealuri și munți și aproximativ 33% din totalul terenului agricol este pășune;

2. Existența zonelor tradiționale de creștere a oilor, în aceasta ocupație fiind angrenată o mare parte a populației din mediul rural, în special în zonele de deal, colinare și montane;

3. Tendința de creștere a efectivului de ovine, ce ne permite locul 3 în U.E. după Marea Britanie și Spania;

4. Efectivul total de ovine al României se cifra în anul 2017 la 9,9 mil. capete total din care cca. 8,0 mil. capete matcă;

5. Patrimoniul natural reprezintă un capital ecologic important, care contribuie la bunăstarea populației și creșterea ovinelor, inclusiv a creșterii raselor autohtone;

6. Suprafața de pășuni și fânețe din România (cca. 4,3 mil ha) are o capacitate de creștere a cca. 16-18 mil. capete ovine, ceea ce arată că în prezent suntem la cca. 50-65% din gradul de încărcare;

7. România contribuie decisiv la nivelul U.E. la o mai bună utilizare a resurselor naturale și limitarea degradării biodiversității;

8. Creșterea ovinelor în zona montană, care prezintă un mare potențial ecologic;

9. Existența personalului calificat pentru practicarea oieritului în condiții dificile;

10. Beneficiile aduse de catre oierit pentru mediul inconjurător, cel social și cel economic.

11. Existența unui număr mare de specialiști în domeniul creșterii ovinelor la nivel național.

12. Rasele locale sunt rase rustice și rezistente la boli, adaptate perfect la condițiile de climă și vegetație specifice țării noastre.

13. Capacitate mare de combinabilitate a raselor locale cu rasele specializate de carne și lapte.

Puncte slabe

1. Lipsa unui program coerent privind lucrările de întreținere și ameliorare a pășunilor;

2. Rasele de ovine din România sunt deficitare la toate caracterele care condiționează calitatea carcasei și în consecință se încadrează în grupa claselor de conformație medie R și O. a U.E.;

3. Lipsa raselor ameliorate pentru producția de lapte și a subvenției pe litru de lapte predat la procesare (0 lei/l la oaie și capră), au determinat pe foarte mulți crescători de oi să renunțe;

4. Interesul slab al fermierilor, dar și al reprezentanților MADR privind activitatea de ameliorare a raselor autohtone în direcțiile cerute de piața națională dar și a UE;

5. Lipsa unei legislații stabile adaptate la oierit și a programelor prin care să se încurajeze crescătorii să înființeze asociații de producători și de marketing pe filiera de produs;

6. Asocierea crescătorilor de ovine și caprine la nivel național, regional și județean trebuie reorganizată prin apariția asociațiilor pe fiecare rasă în parte și a unei singure federații naționale a crescătorilor de ovine;

7. Cheltuieli mari pentru producerea laptelui și a cărnii de ovine din cauza productivității reduse din sector;

8. Lipsa investițiilor, în special în infrastructura de bază;

9. Producții mici și valorificarea/desfacerea slabă a producțiilor obținute.

Amenințări

1. Exportul de miei de lapte foarte scăzut;

2. Sectorul creșterii ovinelor este tratat în mod nejustificat ca un consumator inutil de fonduri bugetare;

3. Pe termen scurt și mediu nu se prognozează riscuri majore privind creșterea ovinelor, dacă se respectă normele de calitate;

4. Un risc major îl reprezintă rasele românești autohtone, prin degradarea lor biologică și lipsa de interes privind activitatea de C.O.P. și respectiv R.G.;

5. Riscul privind dispariția ocupațiilor legate de oierit;

6. Abandonarea exploatațiilor; abandonarea zonei montane;

8. Depopularea zonei montane; pierderea identității;

10. Pierderea tradițiilor; concurența crescătorilor de oi din celelalte zone;

12. Diferența de abordare a instituțiilor statului privind oieritul montan;

13. Lipsa de implicare și de experiență în creșterea ovinelor de către tineri.

Oportunități

1. Sectorul de creștere a ovinelor este participant activ la dezvoltarea economică și social națională, asigură venituri și locuri de muncă pentru cca. 1 milion de persoane;

2. Piața europeană și mondială este foarte favorabilă pentru brânzeturile de calitate din lapte de oaie și/sau capră;

3. Dezvoltarea intensivă a sectorului ovin;

4. Perfecționarea sistemelor de distribuție a alimentelor;

5. Introducerea noilor tehnologii, aplicarea biotehnologiilor;

6. Ponderea României poate fi mărită în structura efectivelor și a producțiilor ovinelor în Europa.

7. Creșterea ovinelor pentru producția de lapte și carne, pentru care România nu are un plafon limitat în capitolul PAC;

8. În cadrul PAC se recunoaște nevoia urgentă de a se întreprinde acțiuni urgente pentru a asigura un viitor profitabil și durabil pentru sectorul producției de lapte și carne de ovine în UE;

9. Ameliorarea genetică a efectivelor de ovine și caprine;

11. Obținerea de produse atestate (BIO, IGP, DOC, STG și Zona Montană) și valorificarea adecvată a acestora;

13. Valorificarea pășunilor montane (cu potențial ecologic);

14. Implicarea autorităților statului în politicile de creșterea a ovinelor.